

A Központi Műhely dolgozói harcolnak kongresszusi vállalásaik teljesítéséért

Már kívülről hallani a gépek, kalapácsok zaját, ahogy a Központi-műhely felé megyünk, bent sürgés-forgás, élénk munka uralkodik, a műhely dolgozói teljesíteni akarják és teljesítik kongresszusi vállalásaikat.

Egy 2000 köbméteres ventilátort látunk, ez a ventilátor a Ferencmező átállításához készül. Oláh József brigádja dolgozik rajta. Eredeti vállalásuk az volt, hogy a ventilátort az S-II. aknáól március 14-ig leszerelik és új helyre szállítják, ezt a vállalást becsülettel teljesítették a brigád tagjai, most azt fogadták meg, hogy a 94-es szintre a ventilátort leviszik és március 31-ig beszerelik. Oláh elvtárs azonban a brigáddal úgy beszélte meg, hogy ezt a munkát két nappal megrövidítik, így akarják kimutatni, hogy készülnek a párt kongresszusára. A brigád minden tagja becsülettel dolgozik, hiányzójuk nincs. Fülöp András annyira szíven viseli kongresszusi vállalásának teljesítését, hogy nincsen olyan szabadideje, amit ne áldozna fel azért, hogy a karbantartási munkát elvégezze, ha arra szükség van.

Csóri Lajos fejtőgépjavitó brigád dolgozik az Oláhék mellett, a 9 tagú csapat egy fejtőgépet javít. Csósz János gépe ez, most hozták ki a Ferencmezőből, megjavítják és a Cser-mezőbe fogják levinni. A Csóri brigád is szép eredménnyel teljesíti kongresszusi felajánlását, határidő előtt beszerelték a tanbányába egy fejtőgépet, s a kongresszus tiszteletére vállalták, hogy 3 db fejtőfejet javítanak meg, amelyet egyel túlteljesítettek. Csóri elvtársnak az a kérése az üzembiztonság felé, hogy az F-4-es gépekre rendeljenek olyan olajszivattyúkat, amit egyidőben a Petőfibányától kaptak, fogaskerekek rendszerét, mert ez javítás nélkül 2 évig is elmegy. S ez erősen csökkenti a gépmeghibásodást, mert a gépeknél az olajszivattyú végett van a gépmeghibásodás. A brigád vezetője, Csóri elvtárs eddig 12 dolgozót tanított be a fejtőgép szereléséhez. A csapat átlagszázaléka 160 százaléknál van. Pintér István, Gardán Gusztáv és Kondor István átképzésük úgy a munkafegyelemben, mint a munkában példamutatóak.

Az esztergapanél tőzs Szelke Ede brigádvezetőt látjuk, amint egy motor összeállításán dolgozik. Szelke elvtársnak panasza van, mincs hüvely, amiből csapatot esztergálgának, a műhelyben ott áll egy szivattyú, pedig a bányának nagy szüksége lenne erre a szivattyúra.

Ifj. Timár Károly esztergapanél dolgozik a brigádjával együtt, a csapat élenjár a vállalásának teljesítésében. Az elmúlt héten 350 százalékosan is érték el. A brigád mindenegyes tagja igyekszik kongresszusi felajánlásukat teljesíteni, igen jó eredményt ér el a csapatban Romhányi József is.

A Központi-műhely dolgozói, mint hétről-hétre az újságban is olvashatjuk — kiválóan dolgoznak, tudják, hogy mit fogadtak

meg, amikor pártunk III. kongresszusának tiszteletére vállalták tettek és ezt becsülettel teljesítik. A Központi-műhely dolgozói tudják, hogy az ő eredményes munkájuk a bányászok munkáját segíti elő, s azon keresztül a népgazdaságot, az életszínvonal emelését, saját maguk és mindnyájunk jobb életét.

Becsüljék meg jobban a nép vagyonát Várpalotán!

Mi, az inotai November 7. Erőmű dolgozói jóleső örömmel olvassuk, hogy a „Szabad Nép”-ben megjelenő levelek nyomán gyorsan intézkednek az illetékesek. Ezért szeretnénk mi is a nyilvánosság előtt szólni a várpalotai szénbányák vezetőihez és dolgozóikhoz.

Erőműünk a villamosenergia termeléséhez lignitet használ fel. Ennek mintegy 65-70 százalékát a várpalotai bányászok termelik. Komolyan megnehezítik azonban munkánkat, s ezzel a népgazdaság villamosenergia ellátását is, mert egyrészt a szén fűtőértéke gyakran alacsonyabb az előírtnál, másrészt keveset is szállítanak. Mi azonban most mégis egy másik, súlyosabb dologról írunk.

Ugyanis az érkező szénszállítmányokban rengeteg bányagépkatréz, például közlőműlánc, kaparószalaglánc, kötélakat, csillévó horog, kerék, csákány, lapát, kapa, szingsz, stb. érkezik. Ezenkívül akad vasúti vagonlőkhárító, vonóhorog s egyéb vagonalkatréz, például fektuskó, rakoncavas, stb. Sőt gyakori eset, hogy bányászszerszámok — villanyírók, racs-nifurók, kalapácsok, kulcsok stb. — is érkeznek a szén között.

Ez arról tanuskodik, hogy Várpalotán nem törődnek eléggé a bányagépekkel, nem becsülik, hanem elherdálják a nép vagyonát, s így hatalmas károkat okoznak, mert ez a hanyagság oda vezet, hogy a bányában kevesebb lesz a gép, a használható tartalékkatréz, így csökken a széntermelés is, nem jut

*
A „Szabad Nép” március 23-i számában jelent meg a fenti cikk. Teljesen igaz van az inotai elvtársaknak. Mi már az elmúlt héten írtunk arról, hogy a minőség a megengedettnél sokkal rosszabb és a baj már a fronton kezdődik. Ez a levél az egész ország népe előtt tárta fel a várpalotai bányászok hanyagságát és nekünk kötelességünk ezt jóvátenni. Ne hagyjuk magunkon száradni azt, hogy mi rossz minőségű szenet termelünk, ügyeljünk a szén minőségére, küldjünk az inotai elvtársaknak munkájuk megkönnyítésére jöminőségű szenet.

Ünnepi gyűlés a Magyar Tanácsköztársaság 35. évfordulója alkalmából

Szombaton, március 20-án a „Szabadság” kultúrotthonban emlékezett meg Várpalota népe a Magyar Tanácsköztársaság 35. éves évfordulójáról.

Az ünnepi beszédet a pártközpontból kiküldött Kovács elvtárs tartotta. Kovács elvtárs méltaita a tanácsköztársaság jelentőségét.

Dolgozóink írják...

Naponkénti értékelést kérünk

Az Ősi-mező fejtőgépénél dolgozom, átlagban 30 csillét adunk naponta. Versenyben vagyunk és ezért naponta megnézzük a csillekimutató táblát, de nem látjuk, a naponkénti értékelést. Az a ké-

résünk a vállalati versenyfelelősök felé, hogy a versenyértékelésnek érdekében minden nap írják ki a csillék számát, hogy mi magunkat ellenőrizni tudjuk.

Dublinszky András.

A tanács figyelmébe

Már két éve elmúlt, hogy a Kerületi Tanács titkárával beszélünk a Dankó-utca és a Régi-bánya felé vezető útszakasz megjavításáról. Igéretet kaptunk, hogy az 1953. évi költségvetési terv keretében ezeket az utakat megjavítják. Mi meg azt látjuk, hogy az 1954-ből egy negyedév el-

mult és még mindig nem történt semmi. Arra kérem a tanácselnök elvtársnőt, nézzék meg ezt az utat, ők maguk bírálják el, hogy lehet-e ilyen úton nappal és éjszaka járni, fordítsanak nagyobb gondot az itt lakókra is.

Müller János portás.

A háziasszonyok nagy öröme: az árleszállítás

A legutóbbi árleszállítás sokat jelentett a mi családnak, különösen a zsir árának csökkentése jött igen jól. A férjem és egyik fiam a bányában dolgozik, egy lányom Péten, két kis unokám iskolába jár és ezek mind itthon étkeznek, vagyis sok zsirra van szükségünk, sokat spórolok meg, s a kenyérkeresőknek, az iskolába járóknak több kenyérmellévalót tudok ezután adni.

Az árleszállítás sokat jelent, mint mondtam, a családnak életében, eddig abból, ami a zsir és a hús árán megtakarítottam, unokáimnak két pár harisnyát vettem. MNDSZ tag vagyok, tudom hogy mit jelent az árleszállítás, hogy az államnak milyen áldozatába kerül, s ezért azon leszek, hogy munkámmal, amit az MNDSZ-ben végzek, segítsen a dolgozók helyzetét és mint asszony, segítséget nyújtsak férjemnek, fiamnak munkájukban.

Sajtos Józsefné.

Békenagygyűlés a Cserben

A Cser-mezői dolgozók békegyűlést tartottak. Lavrencsik Lajos üzembiztonság mérnök ismertette a kül- és belpolitikai helyzetet. A pártkongresszusról beszélt és elmondotta, mit jelent a tervteljesítés a szocializmus építésében, a béke megvédésében. A beszéd

után több hozzászólás hangzott el. A békenagygyűlésen a Cser-mezői dolgozók 85 százaléka vett részt, igéretet tettek, hogy a béketábor erejét további jó munkájukkal fokozzák.

Id. Kajdi Gusztáv a békebizottság elnöke.

Anyagihiány miatt nem tudjuk a rossz csilléket javítani

Ferencmező átállása után több csillére lesz szükség. Mi azon vagyunk, hogy minél több rossz csilléből használható csináljunk, azonban akadályoz bennünket az, hogy az Anyagellátó Vállalat biztosító lemezt, csapágákat és

anyagát nem bocsájt rendelkezésünkre.

Reméljük, a jövő héten már a Ferencmező megindul s addigra mi is megkapjuk a szükséges alkatrészeket, hogy a termelés segítségére tudjunk lenni

ifj. Habi Károly művezető.

Ez nem szocialista kereskedelem

Dolgozóink több ízben felvetették, hogy a ruházati bolt kiszolgálói udvariasságnak, nem szívesen szolgálnak ki a vásárlókat. Ma már a dolgozók igénye megnőtt és ennek megfelelően nagyobb a választék az áruházakban. Ennek ellenére egyes kiszolgálók nem adnak lehetőséget arra, hogy a vevő válogasson, hanem azt mondják, hogy csak akkor vesszük le a polcra az árut, ha azt meg is vesszük. Így tesz többek között Mizsei kartárs és Mőrocz Ilona kartársnő.

Arra kérjük a ruházati bolt dolgozóit, hogy kezeljék a vásárlókat udvariassággal, mert így növelik az áruház forgalmát, ezzel a szocialista kereskedelmet segítik elő. Ma sokan Székesfehérvárra, vagy Veszprémbe mennek vásárolni azért, mert itt kellenül foglalkoznak velük. Jó lenne, ha ezek az elvtársak a bolt vezetőjére és annak helyettesére hallgatnának, akik példát mutatnak a kiszolgálás terén.

Gaál József.

Új sztahanovistáink

Kása Zoltán bányamérnök

Székely Károly vájár

Déber Ede aknász

Fekete Lajos csillés

Varga István vájár